

selvlig rettede til dem. Med Undtagelse af disse ærede Medlemmer blev Opfordringen til Forhandling om selve de fremsatte Forslag kun mødt fra de Herrers Side, der nærmest repræsenteres af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Gulstein-Vedreborg), med Svar, der vare holdte i saa stor Almindelighed, at det ikke var muligt gjennem dem at skimte, hvad der maatte ligge bagved, og det blev af andre ærede Medlemmer, som nærmest repræsenteres af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), mødt med fuldstændig Tausshed.

Formanden (Krabbe): Jeg beder, at Forhandlingen maatte holde sig til de foreliggende Indstillinger og til, hvad Udvalget har ledsaget dem med af Motivering til Thingene, men ikke maatte blive ført ind paa det Wildspor, som Meddelelser om, hvad der ippvrigt er foregaaet i Udvalget, altid udgjør.

Thomsen: Det er en Selvsølg, at jeg fuldstændig skal underordne mig de Bestemmelser, som den høitærede Formand i denne Henseende maatte tage. Men jeg skal dog henstille til den høitærede Formand, om han ikke vil tillade mig at udtale mig indenfor den Begrænsning, som er givet ved selve den af Fællesudvalget afgivne officielle Betænkning.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem vil vistnok erkjende, at den Grændse, som han her bestemmer, blev udvidet ved det ærede Medlems Ytringer i den foregaaende Del af hans Foredrag. Naar det ærede Medlem vil bestræbe sig for at begrænde sine Udtalelser efter, hvad der foreligger, er jeg overbevist om, at det ærede Medlem vil træffe det Rette.

Thomsen: Det er selvfølgelig min Hensigt at holde mig indenfor den Begrænsning, som den ærede Formand sætter. De Bemærkninger, jeg fremsatte før, vare nemlig tilbøls foranledigede ved en enkelt Bussus, som findes i selve Betænkningen. Der er nemlig udtalt i Betænkningen, at der under Forhandlingerne fra anden Side havde været vist en Smødefkommen overfor Landstinget og Flertallet i Udvalget med Hensyn til at give efter paa visse bestemte Divergenspunkter. Disse Udtalelser have ikke været hørte fra vor Side, og det vil jo maasse findes ret naturligt, at de ialtsald ikke ere blevne forstaaede, idet de Udtalelser, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds nærmest maa have tænkt paa, kom frem fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds som Ordførere, og vi ere jo ikke vant til at se ham som det andet ærede Medlems Ordfører. Smidleviid har dette Tab ved vor Uvidenhed om den tilsigtede Smødefkommen dog ikke været syndelig stort,

da den, som det er oplyst i Betænkningen, kun omfatter en Sum af 34,000 Kr. paa et Mellemværende af 1,115,000 Kr., da derhos dette Eilbud, som der ogsaa er oplyst i Betænkningen, først er kommet frem, efter at samtlige vore Forslag vare stillede, efter at der havde været afstemt over dem, og efter at vor Betænkning over de paagjældende Punkter var afgiven, og da jo desuden disse Punkter ikke senere ere opstillede som en Smødefkommen mod Flertallet, men tvertimod ere tagne tilbage, Noget, der jo maa tyde paa, enten at det maa have kostet de Herrer et overordentligt Offer at gjøre disse Ændringer, saa at de ere blevne saa bange for dem og senere ere vegne tilbage for dem, eller, hvad der er det Sandsynligste, at de have betragtet denne Smødefkommen paa disse Punkter som værende i Virkeligheden betydningsløs i Sammenligning med alle de Spørgsmaal, hvorom Striden dreiede sig, betragtet som Felheb. Efterfom det ikke lykkedes os, hverken paa den ene eller den anden Maade at faae Klarhed bragt tilveie om, hvorledes ærede anderledes tænkende Medlemmer virkelig stillede sig med Hensyn til de forskjellige Divergenspunkter, blev der for os intet Andet tilbage end at træffe et Valg imellem de to Ting enten at opgive ethvert videre Forsøg paa en Overenskomst med vore ærede overveieende tause Modstandere eller uden nogen Veiledning fra disses Side at opstille saadanne Ændringsforslag, som sjenlyntlig maatte vise Flertallets bestemte Ønske om at komme til en Overenskomst, og som vare af en saa vidtgaaende Veffassenhed, at man maatte forudsætte, at de idetmindste maatte bringe øvrige ærede Medlemmer til at optage en Diskussion om Sagen. Det er selvfølgelig, at saadanne Forslag ikke fra Landstingets eller Flertallets Side kunde gaa ud paa at opfordre øvrige ærede Medlemmer af Udvalget, der nærmest repræsenterede Folkethingets Flertal, til at tage imod Landstingets Forslag, thi det vilde aabenbart være at opfordre dem til en Ymægelse, som selvfølgelig Ingen kunde ønske. Var et saadant Forslag kommet frem fra noget Medlem, havde det ganske vist baade fra min og mange andre Medlemmers Side mødt den allerbelemteste Protest. Det havde i og for sig været meget fristende at gaa den Vej, at opgive ethvert videre Forsøg paa at faae en Overenskomst istand med de andre Medlemmer af Udvalget. Det vilde i alt Fald have været meget menneskelig, om det var sket, idet det jo var det Standpunkt, som de andre Herrer indtog, men Fællesudvalgets Flertal fandt ikke at burde flaa ind paa den Vej, men valgte derimod den af mig sidst nævnte Vej, nemlig at fremsætte saadanne Ændringsforslag, der sjenlyntlig maatte vise, hvor overordentlig gjerne Flertallets Medlemmer ønskede en Forhandling, og hvor villige de vare til under Forudsætning af Sjensidighed at vise Smødefkommen. Det gjorde de,